

ת"פ (ירושלים) 21508-09-21 - מדינת ישראל נ' ס' ל' ת'

ת"פ (ירושלים) 21508-09-21 - מדינת ישראל נ' ס' ל' ת'שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 21508-09-21

מדינת ישראל

תביעות ירושלים

נ ג ד

ס' ל' ת'

ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

בית משפט השלום בירושלים

[10.09.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

גזר דין

כתב האישום המתוקן בו הודתה הנאשמת

1. הנאשמת הודתה בביצוע עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וחבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק העונשין, ונקבעה אשמתה ללא הרשעה. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 18.4.2021 בעת ששהו הנאשמת, אחותה ואמם (האָם) בבית האם, התגלע ויכוח בין שתי האחיות. הנאשמת נטלה סכין מטבח ואיימה על אחותה שתדקור אותה, והאם עמדה ביניהם חוצץ אך נחתכה בידה הימנית מהסכין בו אחזה הנאשמת. מהלך הדיון

2. בתחילה, תוקן כתב האישום והנאשמת קיבלה אחריות למעשים והתיק עבר לבחינת היחידה להסדר מותנה, אך בסופו של דבר סירבה היחידה לקבלו, והתיק הושב אלי. אז הודתה הנאשמת בכתב האישום ונקבעה אשמתה כאמור. הסניגור ביקש לשלוח אותה לשירות המבחן לקבלת תסקיר, כאשר השירות התבקש לבחון את שאלת הרשעת הנאשמת. המאשימה הודיעה כי היא עומדת על הרשעה. תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה, כי היא בראשית שנות השלושים לחייה, נשואה ואם לשתי בנות פעוטות וכיום נמצאת בחופשת לידה. היא גדלה בסביבה נורמטיבית, השלימה 12 שנות לימוד, שירתה שירות מלא כטכנאית מטוסים בצבא, ולאחר מכן עבדה באופן יציב ולאורך שנים במספר מקומות עבודה, כאשר רכשה השכלה כמזכירה רפואית, תחום בו עבדה עוד טרם לידת בתה השנייה. היא תיארה מערכת יחסים מורכבת עם האחות המתלוננת, כאשר המשפחה מונה שלוש אחיות ואח, והנאשמת היא הבכורה. בעקבות האירוע, נותקו יחסיה עם יתר בני המשפחה למעט עם אמה, עמה יש לה יחסים קרובים. ברקע הדברים, כעולה הן מדברי הנאשמת ומדברי האם והאחות, נתגלע ויכוח בין הנאשמת לאחותה, הנאשמת איבדה שליטה ונטלה סכין, אך שללה כל כוונת שימוש בו מלבד איום והרתעת אחותה, שלדבריה, השתלחה בבן זוגה כחודש לפני חתונתם. עוד ציינה הנאשמת, כי אביה סטר לה במהלך האירוע ומאז נותק הקשר ביניהם. האם שללה סיכון מצד הנאשמת ותיארה יחסים קרובים עמה, וגם המתלוננת שללה חשש מפני הנאשמת אך תיארה אותה בצבעים לא מחמיאים. סיכומו של דבר, שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת היא אישה נורמטיבית בעל כוחות תפקוד טובים ובעל שאיפות לחזור לעבודתה, אשר קיבלה אחריות מלאה למעשיה. לא נמצאו צרכים טיפוליים ושירות המבחן סבר שהעונש הראוי הוא של"ץ, אך הנאשמת שללה אפשרות זו נוכח רצונה לשוב לעבודה. בנסיבות אלו המליץ שירות המבחן להסתפק במאסר מותנה, כאשר לא מצא שיש חשש לפגיעה בנאשמת כתוצאה מן ההרשעה.

טיעונים לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה עתרה לעונש מאסר קצר בעבודות שירות נוכח מכלול הנסיבות ועמדה על הרשעת הנאשמת. מאידך גיסא, ב"כ הנאשמת ביקש להותיר את אי-ההרשעה על כנה ולהסתפק בעונש מינימלי.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. אשר לערכים המוגנים, במעשיה פגעה נאשמת בתחושת הביטחון האישי ובאוטונומיה של הפרט בדלת אמותיו וכן בשלמות גופו של הזולת, כל זאת במידה נמוכה עד בינונית.

7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר באירוע של ויכוח בתוך המשפחה שיצא מכלל שליטה, כאשר לנאשמת הייתה תרומה משמעותית בהחרפת הסיכון שנשקף מהסיטואציה, עת נופפה בסכין כדי לאיים, ואגב כך, שלא מתוך כוונת מכוון, נחבלה אמה. פוטנציאל הסיכון לחיי אדם מסיטואציה כזו משמעותי ביותר, בפועל, נגרם נזק מועט בנס. הנאשמת אחראית באופן מלא למעשיה.

8. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת על מדיניות ענישה הנוטה להחמיר בנסיבות של איומים תוך החזקת סכין. אני ער לשינוי שבוצע בכתב האישום וסיווג העבירה ל"חבלה ברשלנות" שהיא עבירת עוון, אך יש לבחון את המקרה על פי נסיבותיו ועובדותיו.

- א. רע"פ 7561/23 אלעוקבי נ' מ"י (מיום 19.10.2023) - איומים של אדם כלפי זוגתו כי ירצח אותה תוך שהצמיד לראשה חפץ חד. אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי עבודות שירות.
- ב. רע"פ 10017/17 מתן נ' מ"י (מיום 23.1.2018) - אדם שתקף את בן משפחתו באגרופים תוך שימוש במקל וגרם לו לחבלות בפנים נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לאחר שלא נמצא מתאים לעבודות שירות. אושר מתחם שבין חודשים ספורים ועד 10 חודשי מאסר.
- ג. רע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (מיום 22.6.2015) - אדם שאיים על חברו ברצח בפאב תוך שתקף אותו תקיפה סתם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל והפעלת תנאי, על בסיס מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר.
- ד. רע"פ 5998/09 שמאיב נ' מ"י (מיום 1.11.2009) - אדם שאיים על אחר ברצח בסכין באורך 50 ס"מ נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.
9. מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר קצר או לפחות 100 שעות של"ץ ועד ל-8 חודשי מאסר.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם
10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר באישה נורמטיבית ללא עבר פלילי, שתפקדה לאורך חייה ללא רבב והגיעה להישגים. היא קיבלה אחריות למעשה וזהו תיק יחיד. קיים רכיב של חלופי זמן מאז ביצוע העבירה והיעדר פתיחה של תיקים נוספים. בנוסף, היא שילמה מחיר אישי-משפחתי כבד בעקבות האירוע, אותו יש לקחת בחשבון. יש למקם את הנאשמת בראשית המתחם. אין מקום לפטור את הנאשמת מענישה מוחשית גם אם מתונה נוכח מכלול הנסיבות.
- אי הרשעה
11. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"י (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. הנאשמת אינה צולחת מי מהתנאים, שכן האירוע בנסיבותיו הוא במידת חומרה שאינה מאפשרת ביטול הרשעה, וממילא לא ייגרם נזק בלתי מדתי מן ההרשעה כעולה מן התסקיר. לפיכך, מרשיע את הנאשמת במיוחס לה. אציין, כי אין בעצם ההרשעה כדי לפגוע בנאשמת ובעתידה ואין זה ראוי שעתידה ייפגע, נוכח האופי המסוים של האירוע ונסיבותיה של הנאשמת, שהיא אישה נורמטיבית וחיובית. אני ער לפסיקה שהגיש הסניגור, אך לטעמי הנסיבות באותם מקרים שונות.
- גזירת הדין
12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר על-תנאי, שלא תעבור הנאשמת בתוך שנתיים מהיום כל עבירה של איומים, החזקת סכין או אגרופן וכן עבירה של תקיפה לסוגיה;
- ב. 100 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 1.12.2024, על-פי תוכנית שיקון שירות המבחן ויגיש לבית המשפט עד ליום 1.11.2024.
- הנאשמת הוזרה כי אי ביצוע צו השל"ץ עלול להוביל להפקעתו ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר. יש לשלוח לשירות המבחן.
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.